

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26	Utgitt 11 juli	1947
Innhold.		Side
Midlert. lov om tillegg til lov om arbeidstvister		504
Lov om endr. i lov om vassdragsreguleringer		506
» om do. i lov om sparebanker		507
» om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger		507
Res. om myndighet for Finansdepartementet etter forannevnte lov		508
Lov om midlert. forhøyelse av losbetalingen		508
» om forandr. av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer m. v.		509
» om endr. i arveavgiftslovgivningen		510
Mellombels lov om å lengja fristane etter § 4 i lov om avbrot av frestar i avsperringstid		511
» om tillegg til lov om jakt og fangst		511
Midlert. lov om forhåndstrekk av skatt		512
» om formuesansettelsen av fast eiendom der bygning er krigsskadd, og om fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved ekspropriasjon m. v. av slik eiendom		514
Mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd		516
Res. om myndighet for Finansdepartementet etter forannevnte lov m. v.		524
Lov om brigde i og tillegg til lov om okkupasjonslovgjevinga		524
» om endr. i skattelov for landet		526
» om do. for byene		535
» om endr. i og tillegg til lov om engangsskatt på formuestigning		543
Kunngj. om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger i budsjett-terminen 1947—48		544
» om omsetnadsavgift til statskassa på kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og på innanlands tilverka fruktvin m. v. frå 1 juli 1947		545
» om tollavgifter fra 1 juli 1947		547
» om omsetnadsavgift til statskassa på sjokolade- og sukker-varer frå 1 juli 1947		547
» om krisetilleggsavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1947		548
» om do. på øl fra 1 juli 1947		548
» om omsetnadsavgift til statskassa på visse varer frå 1 juli 1947		549
Res. om fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår		550

30 juni. Midlertidig lov om tillegg til lov om arbeids-
Nr. 1. tvister av 5 mai 1927.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 mai 1947 sålydende:

§ 1. Blir sådan tvist som nevnt i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 § 6 nr. 3 ikke løst ved mekling, sender Riksmeklingsmannen straks melding til Sosialdepartementet om meklinga og om sitt syn på tvisten. Mener Departementet at viktige samfunnsinteresser krever at tvisten blir løst uten arbeidsstans kan det innen 4 dager etter at meldinga er kommet, bringe tvisten inn for lønnsnemnd, jfr. § 2. Lønnsnemndas avgjerd har samme virkning som en tariffavtale.

Har partenes forhandlere gitt tilslutning til at meklingsforslag blir satt fram, og blir dette forkastet av en eller begge parter, kan Riksmeklingsmannen innen 4 dager etter at meldinga om forkastelsen er kommet fram til ham, bringe saka inn for Lønnsnemnda, som enten skal stadfeste forkastelsen, eller bestemme at forslaget skal gjelde som tariffavtale. Blir forkastelsen stadfestet skal Riksmeklingsmannen straks sende melding til Sosialdepartementet, som kan bringe tvisten inn for Lønnsnemnda i samsvar med 1ste ledd.

§ 2. Lønnsnemnda skal ha en formann og seks andre medlemmer med personlige varamenn. Medlemmene med varamenn blir oppnevnt av Kongen eller den han gir fullmakt. To medlemmer blir oppnevnt etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening, og to etter innstilling fra Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, i begge tilfelle med personlige varamenn. Medlemmene med varamenn må fylle vilkåra etter lov om arbeidstvister av 5 mai 1927, § 10, 3. De som blir oppnevnt etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon kan være medlemmer av en arbeidsgiverforenings eller en fagforenings styre, eller være fast ansatt i en sånn forenings tjeneste.

Av de to hovedorganisasjoners representanter har bare en fra hver organisasjon stemmerett i nemnda. De blir utpekt av sine organisasjoner.

Gjelder en tvist et enkelt yrke, kan hver av hovedorganisasjonene kreve en representant fra dette yrke oppnevnt i stedet for et av de medlemmer som er oppnevnt etter innstilling fra hovedorganisasjonene.

Såframt faglige eller stedlige interesser gjør det ønskelig, kan Kongen eller den han gir fullmakt oppnevne en særnemnd. Særnemndas arbeidsområde og funksjonstid blir fastsatt av Kongen eller den han gir fullmakt. For øvrig gjelder reglene i 1—3 ledd.

Reglene om Arbeidsretten i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 30 juni.
kap. 2 og kap. 5 gjelder så langt de passer. Nr. 1.

Utgiftene til nemnda utredes av Statskassa. Kongen eller den han gir fullmakt fastsetter vederlaget til medlemmene.

§ 3. Tvister som omfattes av denne lov må ikke søkes løst ved arbeidsstans eller boikott før 6 dager er gått etter at saksbehandlingen etter denne lov er endt uten at tvisten er løst.

§ 4. I den utstrekning som Kongen ved særlige forskrifter vedtar, skal endringer i lønns- og arbeidsvilkår som ikke er tariff-festet, ikke kunne gjennomføres uten godkjenning av offentlig myndighet. Det samme gjelder endringer i en tariffavtale der hverken Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller et forbund som står i Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, er part. Påbud om offentlig godkjenning kan også gis for nye individuelle avtaler om lønns- og arbeidsvilkår og for nye tariffavtaler av den nevnte art.

Reglene i første ledd gjelder også for endringer og for nye avtaler som er gjort etter 8 mai 1945 og som ikke er godkjent av meklingsmyndighetene etter de regler som hittil har vært gjeldende.

§ 5. Lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 § 40, gjelder tilsvarende for arbeidsstans og boikott i strid med denne lovs § 3.

Arbeidsgiver eller arbeidsgivers representant som i strid med forskrifter etter § 4, forsettlig eller uaktsomt unnlater å bringe en sak som nevnt i forskriftene inn til godkjenning straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder, eller med begge disse straffer.

På liknende måte straffes den som unnlater å rette seg etter de vedtak som blir gjort med heimel i forskriftene.

Lov om arbeidstvister §§ 41—44 gjelder på tilsvarende måte lønnsnemnda.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31 desember 1947. Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 15 september 1944. De bestemmelser i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927, som står i strid med denne lov, blir midlertidig satt ut av kraft.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAÅKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. Lov om endring i lov om vassdragsreguleringer.
Nr. 2. ringer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 25 juni 1947
sålydende:

I.

I lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 10 post 3: Ved utløpet av den i reguleringskonsesjonen fastsatte tid har staten rett til å kreve avstått uten godtgjørelse reguleringsanlegget med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn. Består reguleringen i påbygning eller utvidelse av en eldre regulering, kan de andeler i det hele anlegg m. v. som tilhører den eller dem som deltar i tilleggsreguleringen, kreves avstått. Er den eldre regulering ikke tidsbegrenset, får vedkommende vannfalleiere i så fall krav på driftsvann på grunnlag av den eldre regulerings yteevne mot å betale en forholdsmessig del av utgiftene til drift, vedlikehold og fornyelse. Godtgjørelsen fastsettes av vedkommende departement.

§ 10 post 5: Hvis ikke en kortere frist fastsettes i konsesjonen, skal staten i det 35te år etter at en tidsbegrenset konsesjon er gitt, kunne innløse anleggene m. v., for så vidt og i den utstrekning disse ville være gjenstand for hjemfallsrett etter post 3. Med Stortingets samtykke kan fristen settes inntil det 40de år. Benytter staten seg ikke herav, skal den i det 10de år deretter ha samme adgang og således videre hvert 10de år. Bestemmelsen om innløsning må være meldt reguleringsanleggets eier minst 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne overensstemmende med post 4, dog således at fradraget for amortisasjon beregnes etter den tid for hvilken reguleringskonsesjonen er gitt såframt den er lenger enn 50 år.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i lov om sparebanker av 4 juli 30 juni. 1924. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 19 juni 1947 sålydende:

I.

I lov om sparebanker av 4 juli 1924 skal følgende bestemmelse lyde:

§ 31, post b, annet punktum:

Obligasjoner, som er utstedt av kredittforeninger, antas også, forutsatt at kredittforeningen bare yter lån mot pant i fast eiendom

1) på første prioritet eller med prioritet etter statskassen, Hypotekbanken eller en offentlig stiftelse eller etter stedseverende avgifter, samt, når kommunegaranti erholdes, etter føderåd,

2) på annen eller dårligere prioritet, dersom foreningens lånegrense ligger innenfor 75 % av verditakst, dog således at den samlede bokførte verdi av obligasjoner av den under dette nummer nevnte art ikke til noen tid må overstige en tiendedel av sparebankens fond.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om tilleggsavgift på arv til formuende 30 juni. arvinger. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 25 juni 1947 sålydende:

§ 1. Ved beregning av tilleggsavgift på arv til formuende arvinger gjelder reglene i denne lov ved siden av bestemmelsene i arveavgiftslovgivningen.

§ 2. Tilleggsavgift beregnes etter prosentsatser som stiger med størrelsen av den avgiftspliktiges formue. Formuen blir herunder å ansette etter de regler som gjelder for formuesansettelsen ved den ordinære statskattlikning. Formuesstillingen siste 1 januar forut for

30 juni. det tidspunkt da forfallstiden for den ordinære arveavgift begynner
 Nr. 4. å løpe, legges til grunn. Reglene i landsskattelovens § 36, byskatte-
 lovens § 30, begges annet ledd, får tilsvarende anvendelse. Arvelodd
 som det skal svares tilleggsavgift av, skal ikke regnes med til for-
 muen. Det samme gjelder arveavgiftspliktige midler som arvingen
 tidligere har mottatt fra samme arvelater (giver). Formue som til-
 hører den avgiftspliktiges ektefelle blir å medregne. Dette gjelder
 også når ektefellene blir liknet særskilt og ikke er separert.

§ 3. Tilleggsavgiften forfaller til betaling samtidig med den
 ordinære arveavgift. Den kan dog ikke i noe tilfelle kreves betalt før
 det er gått 4 uker fra den dag da melding om beregningen er sendt
 den avgiftspliktige.

§ 4. Vedkommende departement kan frafalle eller sette ned til-
 leggsavgift etter denne lov når avgiften på grunn av særegne for-
 hold vil virke særlig trykkende eller ubillig.

§ 5. Vedkommende departement kan gi nærmere bestemmelser
 til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
 krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. **Kongelig resolusjon.**

I.

II. Den myndighet som etter lov av 30 juni 1947 om til-
 leggsavgift på arv til formuende arvinger blir å utøve av vedkom-
 mende departement, legges til Finans- og tolldepartementet.

30 juni. **Lov om midlertidig forhøyelse av losbetalin-**
 Nr. 5. gen.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 juni 1947
 sålydende:

§ 1. Fra 1 juli 1947 til 30 juni 1948 skal lospengene som bereg-
 nes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøyer etter takst-
 tabellene i lov om losvesenet av 14 februar 1930, betales med et til-
 legg av 75 %.

Herav tilfaller for de lospliktige fartøyers vedkommende to tredjedeler vedkommende sportellønte los. 30 juni.

Nr. 5.

En tredjedel av tillegget for lospliktige fartøyer legges til et fond — Fondet for bidrag til loser — hvorav det etter bestemmelse av vedkommende departement betales inntektstilskott m. v. til sportellønte loser.

For ikke lospliktige fartøyer tilfaller tillegget i sin helhet losen.

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om forandring av lov av 14 juli 1894 om 30 juni. foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer med senere tilleggslover. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 juni 1947 sålydende:

I lov av 14 juli 1894 med senere tilleggslover om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsjukdommer gjøres følgende endringer:

I.

Følgende §§ skal lyde slik:

§ 14, 3. ledd. Enhver som eier eller på annen måte har i besittelse husdyr skal

- a) snarest mulig tilkalle en autorisert dyrlege eller snarest mulig melde fra til en autorisert dyrlege eller i byene til politimesteren, på landet til lensmannen, når et husdyr er angrepet eller død av disse sykdommer eller av de sykdommer som etter §§ 16 og 1 er eller blir henført under bestemmelsene i dette kapitel eller det er sannsynlighet for at så er tilfelle,
- b) ikke la dyr, som han vet eller burde vite kan antas å være angrepne av eller å ha vært utsatt for smitte av noen av de under a) nevnte sykdommer, føres på markeder — herunder handelsfjøs og andre steder hvor det drives handel med sammenbrakte dyr, trav- og galopplop m. v. — til dyrskuer (utstillinger), på fellesbeite av rettslig eller faktisk art eller til andres fjøs, stall eller annet oppholdsrom for husdyr. Det skal dog være tillatt

30 juni. fra eierens fjøs å selge dyr til slakt eller å føre dem til handelsmarkedet til egen avsondret avdeling for å selges til slakt, medmindre departementet annerledes bestemmer for de enkelte sykdommer.

§ 15, 1. ledd. Vedkommende departement kan for de i § 14 nevnte sykdommer og for de sykdommer som etter §§ 16 og 1 er eller blir henført under bestemmelsene i dette kapitel såvel i sin alminnelighet som for de enkelte sykdommer utferdige de forskrifter og påbud som det anser nødvendig for å bekjempe sykdommene og for å forebygge smittespredning og kan således bl. a. fastsette regler for og gi påbud om omsetningen av levende husdyr og produkter (melk, egg m. v.) av disse eller for slakt og organer av husdyr som er eller har vært angrepet av eller kan angripes av de nevnte sykdommer eller når det er fare for at disse sykdommer kan angripe mennesker.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. Lov om endringer i arveavgiftslovgivningen.

Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 juni 1947 sålydende:

I.

I lov av 16 mars 1934, inneholdende tillegg til lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslover, skal § 5, 3dje ledd, lyde:

Såvel yteren som mottakeren er ansvarlig for avgiften. Når avgiften betales av yteren, anses avgiftsbeløpet som en del av forskuddet.

II.

I lov om avgift av arv av 8 april 1905 skal § 13, annet ledd, lyde:

I de i § 12 omhandlede tilfelle blir ved avgiftsberegningen de bortgitte midler å anse som arv etter førstavdøde. Betales arveavgiften i et slikt tilfelle av lengstlevende ektefelle, anses avgiftsbeløpet som en del av de bortgitte midler.

III.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Mellombels lov om å lengja fristane etter § 4 i lov frå 21 juni 1946 um avbrot av frestar i avsperringstidi.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 28 juni 1947 som lyder so:

I.

I lov frå 21 juni 1946 um avbrot av frestar i avsperringstidi § 4 vert fristen for det offentlege til å reisa straffesak, til å setja i verk ein straffedom og til å gjera vedtak om å setja den dømde i tvangsarbeid lengd til 31 desember 1947.

II.

Denne lova tar til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Mellombels lov om tillegg til lov om jakt og fangst frå 20 mai 1899.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 28 juni 1947 som lyder so:

I dei distrikt der elgen gjer stor skade, kan Kongen for året 1947 gjeve løyve til jakt på elg utanom den jakttida som er fastsett i § 13 i lova.

30 juni. Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
 Nr. 9. og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikseget.
 Gjeve på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON
 (L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. **Midlertidig lov om forhåndstrekk av skatt.**

Nr. 10.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 juni 1947
 sålydende:

§ 1. Det kan foretas forhåndstrekk i lønn etter reglene i denne lov til dekning av skatter til stat og kommune — herunder alders-trygd- og krigspensjoneringsavgift — som ikke er utlignet.

§ 2. I distrikter der ligningen ikke er ferdig til vanlig tid, kan vedkommende skatteoppkrever sette i verk forhåndstrekk overfor skattepliktige lønnstakere for skatter som kan ventes utlignet på grunnlag av inntekten foregående år.

Forhåndstrekk kan ellers settes i verk overfor lønnstakere ved ekstraordinært anleggs- eller byggearbeid, når kommunens skatteoppkrever i det distrikt hvor lønnstakeren antas å ville bli skattepliktig for vedkommende skatteår, finner at det kan være fare for skattetap om trekket utsettes. Forhåndstrekk kan pålegges både for skatt som kan ventes ulignet på grunnlag av inntekt oppebåret det foregående år og for skatt som kan ventes utlignet på den løpende lønnsinntekt.

Inntil trekkpålegg som nevnt i annet ledd eller annen forholdsordre innløper fra kommunens skatteoppkrever, kan særskilt skatteoppkrever som er antatt til å sørge for gjennomføringen av skatte-
 trekk ved større ekstraordinære anleggsarbeid, sette i verk foreløpig forhåndstrekk, dog ikke for lengere tid enn ett år.

§ 3. Forhåndstrekk skal settes i verk overfor skattepliktige som tidligere har gjort tjeneste ombord i norske skip og herunder er skattlagt etter reglene i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk. Bestemmelsene i § 2, annet ledd annet punktum, gjelder tilsvarende.

§ 4. Pålegg om forhåndstrekk står tilbake for pålegg om trekk for skatter som er utlignet. Utlignede skatter som fremdeles kan gjøres til gjenstand for trekk, jfr. landskattelovens § 114, byskattelovens § 106, begges punkt 5, kan kreves dekket av beløp trukket ved forhåndstrekk, foran skatter som ennå ikke er utlignet. Krav

om prioritert dekning for slike skatter av beløp som er forhånds- 30 juni.
trukket, må være framsatt overfor vedkommende skatteoppkrever Nr. 10.
for 1 juli i det skatteår forhåndstrekket gjelder.

§ 5. Beløp som er inngått ved forhåndstrekk, fordeles i tilfelle mellom staten og kommunen til dekning av de skatter som ilignes skattyteren. Gir det trukne beløp ikke full dekning, skjer fordelingen med en fjerdedel til staten til dekning av statsskatt og med tre fjerdedeler til kommunen til dekning av kommuneskatt, alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift, dog ikke i noe tilfelle med mer enn det beløp vedkommende skyldige skatter utgjør.

Kommunene har ikke rett til å bruke beløp som er inngått ved forhåndstrekk, før begynnelsen av det budsjettår som den endelige skatt er utlignet for.

§ 6. Lønnstaker som har vært pålagt forhåndstrekk etter §§ 2 og 3, kan ikke kreve det trukne beløp tilbake, med mindre han godtgjør at han har betalt skatt til stat og kommune av lønnsinntekten i det tidsrom forhåndstrekket gjelder, eller at skatt ikke er ilignet fordi inntekten ikke har nådd opp i skattepliktig høyde.

§ 7. Krav mot en kommune eller mot et skattetrekk-kontor (særskilt skatteoppkrever) om tilbakebetaling eller utbetaling av beløp som er inngått ved forhåndstrekk, faller bort etter 3 år, regnet fra utgangen av det skatteår trekket gjelder.

Trekkbeløp som etter bestemmelsene i § 6 og denne paragrafs første ledd ikke kan kreves tilbakebetalt eller utbetalt, tilfaller statskassen med en fjerdedel og Skattefordelingsfondet (lov av 24 januar 1936 om beskatning av bankinnskudd § 7) med tre fjerdedeler. Kongen eller den han gir fullmakt, kan dog bestemme at beløpene skal brukes til å yte erstatning til kommuner som har lidd tap ved at arbeidsgiverne ikke har kunnet gi oppgjør for trukne beløp.

Bestemmelsene i denne paragraf får også anvendelse på beløp som er inngått ved forhåndstrekk under krigen.

§ 8. Bestemmelsene i landskattelovens §§ 113 og 114, byskattelovens §§ 105 og 106, om utpantningsrett overfor den som etter pålegg er ansvarlig for at skattetrekk blir gjennomført, om arbeidsgivers plikt til å sende melding, foreta trekk og sende oppgjør for dette, om renteplikt samt straffebestemmelsene i landskattelovens § 119, byskattelovens § 111, får tilsvarende anvendelse ved forhåndstrekk etter denne lov.

Kongen kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov, herunder regler om fastsettelsen av trekkets størrelse i forhold til inntekten, om rabatt på skatt som erlegges ved forhåndstrekk, om provisjon av trukne beløp til dekning av utgiftene ved særskilte skattetrekk-kontorer m. v. Ved fastsettelsen av trekkets

30 juni. størrelse får landskattelovens § 114, byskattelovens § 106, begge Nr. 10. punkt 3, siste punktum, tilsvarende anvendelse.

§ 9. Denne lov trer i kraft 1 juli 1947. Bestemmelsen i § 3 trer dog først i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. **Midlertidig lov om formuesansettelsen av fast eiendom der bygning er krigsskadd, og om fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved ekspropriasjon m. v. av slike eiendom.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 juni 1947 sålydende:

§ 1. Fast eiendom der bygning er krigsskadd, skal inntil utbedring, gjenoppføring eller nybygging eller i tilfelle endelig oppgjør med Krigsskadetrygden for bygninger har funnet sted, ansettes til den formuesverdi eiendommen hadde 8 april 1940. Erstatningskravet for den skadde bygning blir ikke å medta ved formuesligningen.

Bestemmelsene i første ledd gjelder bare når eiendommen eies av den skadelidte selv, hans ektefelle eller noen som har ervervet eiendommen fra ham ved arv.

Utbetalte renter av erstatningskravene medregnes alltid som inntekt.

§ 2. Gevinst ved avhendelse av tomter blir ikke å skattlegges som inntekt når den tidligere bebyggelse er ødelagt ved krigsskade og gevinst ved avhendelse av eiendommen i bebygd stand før ødeleggelsen ikke ville vært å regne som skattepliktig inntekt etter de alminnelige regler i skattelovene.

Fritakingen gjelder ikke når avhendelsen skjer fra andre enn skadelidte selv, hans ektefelle eller noen som har ervervet eiendommen fra ham ved arv. Avhendelsen må finne sted innen utløpet av 10 år etter at bebyggelsen ble ødelagt.

§ 3. Gevinst ved tvangsavståing av bebygd eller ubebygd grunn i henhold til bestemmelser av 16 juli 1941 om gjenreisningsarbeidet i de krigsramte områder og midlertidig lov av 19 juli 1946 om gjen-

reisning av krigsramte områder kan, for så vidt den etter vanlige 30 juni. regler skulle regnes som inntekt ved skatteligningen, kreves fritatt Nr. 11. for inntektsbeskatning, når og så langt erstatningen aktes brukt til ervervelse av ny tomt eller — for den mulig overskytende del — til oppføring av ny bebyggelse.

Fritakingen omfatter ikke renter av erstatningssummen.

§ 4. Som vilkår for fritaking etter § 3 gjelder:

1. Ervervelse av ny tomt og i tilfelle oppføring av ny bebyggelse må skje innen utløpet av en frist som vedkommende departement fastsetter.
2. Inntil ny tomt er ervervet og i tilfelle oppføring av ny bebyggelse satt i verk, må den skattepliktige stille sikkerhet for skatter til stat og kommune med det beløp og på den måte som fastsettes av vedkommende departement.
3. Hvis en del av erstatningen er brukt til oppføring av ny bebyggelse, blir en forholdsmessig del av gevinsten straks å avskrive på dennes kostpris når det etter vanlige regler er adgang til avskrivning. For denne nedskrivning tilstås ikke fradrag ved inntektsligningen. Det derved framkomne beløp anses da som kostpris ved beregning av avskrivninger senere år. Ved beregning av skattepliktig gevinst i tilfelle av avhendelse av den nye eiendom, blir gevinst som har vært fritatt for skattlegging etter § 3, å medregne, selv om avskrivning på ny bebyggelse ikke er foretatt.
4. Erklæring om at erstatningsbeløp er eller vil bli brukt som nevnt i § 3 må være avgitt overfor vedkommende departement innen 1 juli 1947 eller for senere ligningsår innen 1 mars i det år ligningen utføres. Innen samme frister må krav om fritaking for beskatning framsettes overfor ligningsnemnda.
5. Hvis erstatningssummen helt eller delvis blir brukt på annen måte enn nevnt i § 3 eller fristen etter punkt 1 foran oversittes, blir etterligning av gevinsten eller en forholdsmessig del av denne å foreta ved første ligning. I tillegg til vedkommende skattebeløp blir å svare 5 prosent renter av dette fra utløpet av den siste skattetermin i det år beløpet skulle vært inntektslignet.

§ 5. Denne lov trer i kraft 1 juli 1947 og gjelder første gang ved skatteligningen til stat og kommune for 1947—48. Samme dag bortfaller:

1. Bestemmelser av 11 oktober 1941 om formuesansettelsen ved skatteligningen for 1941—42 og følgende år av fast eiendom der bygning er krigsskadd.

30 juni. 2. Bestemmelser av 8 april 1943 om fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved ekspropriasjon m. v. av krigsskadd eiendom. Nr. 11.

Når betinget fritaking for beskatning er innrømmet av vedkommende departement i samhøve med bestemmelsene av 8 april 1943, får dette tilsvarende virkning som fritaking etter reglene i denne lov.

Vedkommende departement kan gi nærmere regler om gjennomføringen av denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. Mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd. Nr. 12.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 28 juni 1947 som lyder so:

Kapitel I.

Om reguleringsorgan.

§ 1. Kongen eller det departement han gjev fullmakt kan gjera vedtak om reguleringar etter denne lova.

Etter føresegner som Kongen eller departementet gjev, skal Prisdirektoratet vera med å gjennomføra slike reguleringar og elles taka avgjerder som det har fått fullmakt til i lova eller med heimel i lova.

Prisdirektoratet skal ha dei gjeremåla òg som er lagde til trustkontrollmaktene i trustlova 12 mars 1926.

Det økonomiske samskipingsrådet skal vera rådgjevingsorgan i arbeidet med å setja retningslinjer for reguleringsverksemda og for tillemperia etter den almenne økonomiske politikken.

§ 2. I kvart fylke skal vera eit distriktskontor for Prisdirektoratet. Departementet kan likevel fastsetja at det skal vera eit distriktskontor for to eller fleire fylke, eller at noko av eit fylke skal høyra under eitt distriktskontor og noko under eit anna. Departementet gjev føresegner om korleis distriktskontora skal vera skipa.

Distriktskontoret skal stå føre den lokale prisreguleringa og elles vera med i regulerings- og kontrollarbeidet i samsvar med føresegner som vert gjevne med heimel i §§ 5—7.

§ 3. Kvar kommune skal ha ei kontrollnemnd. Departementet 30 juni. kan likevel fastsetja at to eller fleire kommunar skal ha sams kontrollnemnd, eller at to eller fleire kontrollnemnder skal ha sams kontor og tenestemenn. Likeins kan departementet fastsetja at nemnda skal ha ei eller fleire serdeilder med sjølvstendig avgjeringsrett på sine omkverve. I serhøve kan departementet taka ein kommune fri for å nemna opp eller for å halda fram med å ha kontrollnemnd. Nr. 12.

Departementet gjev føresegnar om korleis kontrollnemndene skal vera skipa, korleis medlemene skal nemnast opp og kor lenge dei skal gjera teneste. Føresegnene i lov om kommuneval frå 10 juli 1925 § 10 gjeld på tilsvarande måte. Om nokon som har vori herads- eller bystyremann vert oppnemnd til medlem i kontrollnemnda, pliktar han likevel å gjera teneste utan omsyn til føresegnene i § 10 b i nemnde lov.

Under tilsyn frå distriktskontoret for Prisdirektoratet skal kontrollnemnda vera med i det lokale regulerings- og kontrollarbeidet i samsvar med føresegnar gjevne med heimel i §§ 5—7.

Utgiftene som verksemda til kontrollnemnda fører med seg skal kommunen bera. Vert tenesta serleg tyngjande for nokon som er med i nemnda, kan kommunestyret (formannskapet) løyva honom eit rimeleg vederlag. Dei utlegg som to eller fleire kommunar er sams om av di dei har sams kontrollnemnd eller av di kontrollnemndene har sams kontor, skal fylkesmannen skifta på kommunane etter at distriktskontoret for Prisdirektoratet har sagt si meining.

§ 4. Kongen eller den som har fullmakt frå han kan gjeva andre offentlege styremakter enn dei som er nemnde i §§ 1—3 rett til, og jamvel pålegg om å taka avgjerd etter § 5 eller å vera med i regulerings- og kontrollarbeidet på annan måte, alt under tilsyn frå vedkomande departement eller frå Prisdirektoratet så framti departementet gjev direktoratet fullmakt til det. Serskilde samskipnader eller utval som vert skipa eller godkjende, kan og få slik rett og slike pålegg.

Kongen eller den han gjev fullmakt kan fastsetja at dei næringsdrivande på nøgnare fastsett måte skal svara alle godkjende utlegg som ein samskipnad eller eit utval får med slikt regulerings- og kontrollarbeid. Likeins kan Kongen eller den som har fullmakt frå han, gjeva reglar m. a. om korleis avgiftene som er pålagde til det føremålet skal verta oppgjorde og innsøkte, og likeins om korleis pengane skal nyttast.

Den som er med i slike samskipnader eller utval må ikkje gjevast og heller ikkje ta mot vederlag for teneste etter denne paragrafen utan samtykke frå Prisdirektoratet. Reglar om korleis samskipnadene eller utvala skal vera skipa og om arbeidet deira gjev Kongen, eller

30 juni. den som har fullmakt frå honom. Den som vert oppnemnd til å vera Nr. 12. med i slikt utval som er nemnt i denne paragrafen, pliktar å gjera teneste.

Kapitel II.

Om reguleringsverksemda.

§ 5. Kongen eller den han gjev fullmakt kan gjera dei vedtak som trengst til å regulera og føra kontroll med:

- a) prisar, fortjeneste og utbytte av alle slag,
- b) produksjon, omsetnad og anna næringsverksemd med sikte på å motverka skadelege tevlingsreguleringar eller andre næringshøve som synest vera urimelege eller skadelege for allemannsbaten, eller med sikte på å skipa den økonomiske verksemda på ein rasjonell måte.

I den mon det trengst til å fremja nemnde føremål, kan Kongen eller den han gjev fullmakt mellom anna:

- 1) Forby at næringsdrivande minkar eller stoggar produksjon, omsetnad eller anna næringsverksemd.
- 2) Fastsetja at ingen må gå i gang med nye føretak eller utvida føretak som er i gang utan samtykke, eller at produksjon, omsetnad eller anna verksemd i ei næring skal skiftast mellom føretaka på ein viss måte, eller at føretak skal minka verksemda eller stogga.
- 3) Påleggja næringsdrivande å laga visse ting eller greia visse ytingar til dei prisar og på dei andre vilkår som vert fastsette. Slikt pålegg må ikkje gjevast utan det synest ha naturleg tilknytning til næringsverksemda vedkomande driv.
- 4) Påleggja næringsdrivande å svara avgift til bruk for reguleringstiltak eller som lekk i anna regulering etter denne paragrafen. Pengane må ikkje nyttast til anna enn reguleringstiltak i samsvar med denne lova og etter reglar gjevne av Konge, eller det departement han gjev fullmakt. Kongen eller den som har fullmakt frå han, gjev reglar om korleis slike avgifter skal verta oppgjorde og innsøkte, om korleis pengane skal styrast og om rekneskapsførsle og ettersyn. Dei avgiftsskipnadene som vert sett i verk, skal Stortinget få melding om innan ein månad etter dei er sett i kraft så sannt det er råd og Stortinget sit saman, men elles når tingseta tek til. Rekneskap og melding om korleis pengane er brukte skal leggjast fram for Stortinget kvart år.
- 5) Krevja at staten, offentleg skipnad, fylkeskommune, by- og heradskommune og privatfolk får taka over ting og rettar mot vederlag etter reglane i § 16. Vert partane ikkje samde om vederlaget skal det fastsetjast med skyn. Det kan krevjast at

oreigninga vert gjennomført med ein gong, om så er med politi- 30 juni. hjelp, mot fullgod trygd for at vederlaget vert betalt. Nr. 12.

§ 6. Vedtak som vert gjort med heimel i § 5, set Prisdirektoratet i verk etter føresegner gjevne av Kongen eller departementet.

Kongen eller departementet kan gjeva Prisdirektoratet fullmakt til å gjera vedtak etter § 5. Vedtak med heimel i § 5 andre leden nr. 1—5, eller om andre serleg viktige saker gjeld ikkje utan det er godkjent av departementet.

Med det atterhald som fylgjer av andre leden, kan departementet og Prisdirektoratet gjeva dei organ som er nemnde i §§ 2—4 fullmakt til å gjera vedtak etter § 5.

§ 7. Kongen kan fastsetja retningslinjer for regulerings- og kontrollverksemd etter denne lova og kan gjeva føresegner for høvet mellom reguleringsorgan skipa med heimel i denne lova og andre offentlege regulerings- og kontrollorgan.

I samhøve med retningslinjene som Kongen har fastsett, gjev departementet føresegner for korleis Prisdirektoratet og reguleringsorgan som høyrer under det, jfr. §§ 2—4, skal nytta ei gjeven fullmakt. Avgjerder av alle slag som Prisdirektoratet sjølv eller eit undergjevi kontrollorgan har teki, kan departementet gjeva direktoratet pålegg om å brigda eller gjera om inkje. Likeins kan departementet gjeva direktoratet pålegg om å setja i verk visse regulerings- og kontrolltiltak.

I samhøve med føresegner gjevne av Kongen eller departementet, har Prisdirektoratet tilsvarende rett til føreseing og omgjerding i høve til eit reguleringsorgan som høyrer under direktoratet, jfr. §§ 2—4.

§ 8. Regulering etter § 5 kan setjast i verk for næringshøve av alle slag, utan omsyn til kva slag ting eller ytingar dei gjeld, og anten næringsverksemda er privat, kommunal eller offentlig. Løns- og arbeidsvilkår for teneste hjå andre kan likevel ikkje regulerast etter denne lova. Med dette atterhald gjeld føresegner etter § 5 i denne lova framom kontroll- og reguleringsføresegner gjevne i eller med heimel i andre lover eller rettarbøter, om ikkje Kongen fastset noko anna.

Kapitel III.

Om opplysnings- og teiingsskyldnad.

§ 9. Alle pliktar å gjeva styremakt som er nemnd i §§ 1—3 og serskilde tillitsmenn som ho nemner opp, dei opplysningar desse krev å få til å greia gjeremåla sine etter denne lova. Opplysningane kan styremakta krevja å få skriftleg eller munnleg og innan den fresten ho set. Gjeld meldinga løynhalden teknisk driftsgreie eller

30 juni. framgangsmåte, kan kvar krevja at han får gjeva opplysning berre Nr. 12. til direktøren for Prisdirektoratet eller til ein som denne serskilt nemner opp til meldingsmottakar.

Slik styremakt kan og krevja at ho sjølv eller tillitsmenn ho nemner opp, får granska forretningsbøker, forretningspapir, møtebøker og andre bøker og dokument. Trengst det kan styremakta krevja at politiet kverrset dei nemnde ting. Likeins kan styremakta krevja at ho sjølv, eller tillitsmenn ho nemner opp, får synfara føretak og andre faste eigedomar og sjå over varer og annan lausøyre.

Prisdirektoratet kan gjeva dei styremakter og samskipnader eller utval som går inn under § 4, rett til å krevja opplysning og anna etter fyrste og andre leden i den mon det synest vera turvande om dei skal kunna greia gjeremåla sine.

§ 10. Lovsett teiingsskyldnad tek ikkje styremakt som har med likning og skattlegging, fri frå plikt til å gjeva opplysning etter § 9 til styremakt som er nemnd i § 9, første leden. Det same gjeld for styremakt som greider med innførsle- og utførslekontroll, omframme forsyningstiltak eller anna omfram økonomisk regulering. Kor langt det same skal gjelda for anna offentleg styremakt som har teiingsskyldnad, fastset Kongen.

§ 11. Alle skal teia med det dei i tenesta etter denne lova får vita om drifts- eller forretningsløyndomar eller andre tilhøve som ikkje er ålment kjende, så langt det motsette ikkje fylgjer av gjere-målet deira etter lova. Heller ikkje må dei gjera bruk av slike opplysningar i si næringsverksemd.

Vedkomande departement eller Prisdirektoratet, når det har fullmakt, kan fastsetja at andre offentlege styremakter skal få opplysningar, eller at opplysningane skal offentleggjerast når almenne omsyn er for det. Men opplysningar om løynhalden teknisk drifts-greie og framgangsmåte må aldri offentleggjerast.

Kapitel IV.

Føresegner om straff og inndraging.

§ 12. Bryt nokon med vilje eller av aktløyse føresegner gjevne i eller med heimel i denne lova, eller som lova held oppe, jfr. § 21, vert han straffa med bot eller med fengsel i opp til 3 år eller med baa slags straffer. For medverking er det same straff.

Den skyldige kan og frådømast retten til å driva næringsverks- emd i den mon og for den tid domen fastset, minst ei veke, men ikkje lenger enn 5 år. Den som er frådømd rett til å driva nærings- verksemd, kan ikkje vera disponent eller direktør eller ha annan leidarpost hjå næringsdrivande — einskildmann, selskap, stifting

eller samskipnad — som driv næringsverksemd av det slaget domen 30 juni. gjeld. Heller ikkje kan han vera med i styret eller ha annan tillits- post i slikt selskap, stifting eller samskinad. Nr. 12.

Er brotet gjort på vegner av selskap, stifting eller samskipnad, kan sameleis den som den skyldige var målsmann for, verta straffa med bot og frådømast retten til å driva næringsverksemd. Dessutan kan det fastsetjast i domen at selskapet, stiftinga eller samskipnaden skal løysast opp eller skipast om. Driv selskapet, stiftinga eller samskipnaden næringsføretak som det er samfunnsviktig å halda i gang, kan det fastsetjast i domen at føretaket skal avhendast til ny eigar. Det same gjeld når den skyldige sjølv driv slikt føretak. Den styremakt som Kongen peikar ut, gjennomfører oppløysing, omskiping eller avhending etter reglar gjevne av Kongen. Når eit føretak skal avhendast, avgjer vedkomande styremakt kor mykje som skal fylgja med i avhendiga av ting og rettar som er viktige for drifta.

Freistnad vert straffa som gjord gjerning.

§ 13. Føresegnene i § 12 gjeld og for strafflagd gjerning gjord i tida etter 8 april 1940 når gjerninga er brot på føresegner gjevne i eller med heimel i rettarbot om prisregulering 22 september 1939 eller føresegner om prisregulering 12 september 1940 eller rettarbot 8 mai 1945 om prisregulering og anna regulering av næringsverks- emd. Ingen må likevel verta dømd til strengare straff enn dei straffe- føresegnene gav høve til som vart nytta på gjerningstida.

§ 14.

1) Har nokon teki høgare pris enn lovleg etter føresegner gjevne eller haldne oppe i denne lova, skal det inndragast hjå honom ein så stor sum som det må reknast med at han har fått i meir- pris. Er gjerninga gjord på vegner av eller til beste for andre — einskildmann, selskap, stifting eller samskipnad — kan inn- dragging likeins gjerast hjå dei.

Når inndragingssummen vert fastsett, skal det ikkje takast omsyn til om gjerningsmannen sjølv har gjevi ulovleg pris for innkjøpt salsvare, råvare eller anna driftmiddel eller for mot- teken yting. Men er noko av meirprisen inndregen hjå leveran- doren, kan det dragast frå. Gjerningsmannen slepp ikkje inn- dragging for di om han har betalt tilbake meirprisen han tok, alt eller noko, til den som svara vederlaget. Men var han ukjend med at prisen var ulovleg, kan han sleppa inndraging så framt han betaler meirprisen tilbake før det er gjevi inn klage til kon- trollmaktene eller før desse sjølvmint har teki opp saka. Når Prisdirektoratet samtykkjer, kan inndragingskravet oppgjevast i andre serhøve og.

Føresegnene i fyrste og andre leden gjeld tilsvarande når det

30 juni. er gjevi større utbytte enn lovleg etter føresegner gjevne eller
 Nr. 12. haldne opp i denne lova.

2) Ting eller rett som nokon har fått tak i, avhøndt eller freista avhenda til ulovleg pris kan dragast inn. Har nokon haldi tilbake ting eller rett frå omsetnad eller freista på det, gjeld det same. Likeins når nokon er pålagd å overlata ting eller rett, men har freista draga seg unna det, og når nokon på annan måte har rådd over ting og rettar i strid med føresegner gjevne eller haldne oppe i denne lova. Tingen eller retten kan verta inndregen endå om den skyldige ikkje er eigar. I staden for tingen eller retten kan verdet verta inndregi hjå den skyldige.

3) Føresegnene under nr. 1 og 2 gjeld tilsvarande for pris- og utbytteutrekningane og for disposisjonar av det slaget som er nemnt i nr. 2 så framt dei er gjorde i tida etter 8 april 1940 og var i strid med føresegnene etter rettarbøtene om prisregulering 22 september 1939, 12 september 1940 eller 8 mai 1945.

4) Avgjerd om inndraging etter nr. 1—3 vert teken i dom eller førelegg i eller utan samband med straffesak.

§ 15. Har ein næringsdrivande hatt monaleg større fortенeste enn han visste eller burde ha visst at prismaktene gjekk ut frå då prisane vart fastsette for slike føretak eller næringar, eller har han elles hatt berrsynt urimeleg stor fortенeste, kan Kongen eller den han gjev fullmakt, fastsetja at så mykje av fortенesta som må haldast for å vera over det rimelege når det vert teki omsyn til kva slag føretak det gjeld, kor stort det er og til tilhøva i det heile, skal betalast inn i eit prisreguleringsfond skipa med heimel i § 5 nr. 4 eller til bruk i anna regulering som er nemnd der. Krav på slik innbetaling kan setjast fram anten med grunnlag i einstaka fortенestutrekning eller i driftsresultatet for eit rekneskapsår eller stuttare tidbolk.

Føresegnene i fyrste leden gjeld tilsvarande for slik fortенeste innvunnen i tida mellom 31 desember 1945 og den dagen denne lova vert sett i kraft.

Twist om krav etter denne paragrafen vert avgjord av domstolane. Forlikstinging trengst ikkje. Kravet må gjerast gjeldande innan to år etter det rekneskapsåret er ute, som fortенesta er opptent i.

Kapitel V.

Ymse føresegner.

§ 16. Ved tvangssal må det ikkje takast høgare pris enn det er lovleg ved friviljug omsetnad utan det motsette går fram av ved-

komande prisreguleringsføresegn. Det same gjeld tilsvarende når 30 juni. løysingssum vert fastsett etter § 19 i odelslova og § 62 i skjønsløva. Nr. 12.

Ved tvangsavståing elles òg skal verdet på tingen fastsetjast i samsvar med gjeldande prisreguleringsføresegner.

§ 17. Departementet kan fastsetja at det skal svarast betaling etter faste satsar for verdsetjings- eller synstenester som vert haldne i samsvar med denne lova etter kravsmål frå ein som det kjem ved.

§ 18. Avgift pålagd med heimel i denne lova, kan søkjast inn med panting.

§ 19. Med «pris» er det i denne lova meint vederlag av alle slag utan omsyn til at det elles vert nytta andre nemningar, t. d. godtgjersle, salær, honorar, frakt, takst, leigeavgift eller liknande.

Med «ting» er i denne lova meint fast eigedom, skip eller lausøyre (under dette elektrisk kraft).

Med «næringsverksemd» er i denne lova meint all slags økonomisk verksemd som vert driven mot vederlag, anten verksemda er varig eller ikkje.

§ 20. Stortinget skal kvart år få melding om regulerings- og kontrollverksemda etter denne lov.

Kapitel IV.

Kva tid lova gjeld.

§ 21. Denne lova tek til å gjelda straks, og gjeld til 1 juli 1948.

Lov 14 desember 1946 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd og mellombels rettarbot 8 mai 1945 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fell bort når lova tek til å gjelda. Føresegnene i § 15 nr. 3, fyrste leden i rettarbota skal likevel stå ved makt så langt det gjeld forteneste opptent før 1 januar 1946. Sak om inndraging etter desse føresegnene skal førehavast etter reglane i lov 21 februar 1947 om rettargangen i landsviksaker saman med sak etter § 1 i nemnde lov. Inndragingskravet kan i alle høve oppfyllast friviljg.

Så framt reguleringsføresegn gjeven eller halden oppe i mellombels rettarbot 8 mai 1945 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd, er gjeldande når denne lova vert sett i kraft, held føresegna likevel fram å gjelda til dess ho vert brigda eller sett ut or kraft i samsvar med denne lova.

Føresegner 23 oktober 1940 om tillegg til konsesjonslovene §§ 3 og 4 fell bort frå den tid Kongen fastset, men seinast 31 desember 1947.

Føresegner 28 januar 1942 om korleis priskeføresegnene skal hal-

30 juni. dast oppe, gjeld til så lenge, men ikkje lenger enn til 31 desember
Nr. 12. 1947.

Føresegner gjevne i eller med heimel i denne lov gjeld ikkje for Svalbard utan Kongen fastset at dei det skal i alt eller i sumt.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikseglet.

Gjeve på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Den myndighet som mellombels lov av 30 juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd legger til departementet, skal inntil videre utøves av Finansdepartementet.

2. Den myndighet som er tillagt Kongen i lovens § 1, første ledd, § 4, § 5 og § 15 overføres til Finansdepartementet.

3. Inntil overordnet myndighet fastsetter noe annet, skal Prisdirektoratet og dets distriktskontorer, kontrollnemndene og de institusjoner, sammenslutninger og utvalg som er nevnt i lovens § 4 — med de begrensninger som følger av lovens § 6 — ha tilsvarende myndighet til å treffe avgjørelser etter § 5 som de hittil har hatt etter § 2 i provisorisk anordning av 8 mai 1945, jfr. mellombels lov av 14 desember 1946.

4. Den myndighet til å treffe avgjørelser etter §§ 4 og 15 som i punkt 2 er overført til Finansdepartementet, kan inntil videre utøves av Prisdirektoratet i samsvar med de retningslinjer som Finansdepartementet gir. Prisdirektoratet skal inntil videre ha tilsvarende myndighet til å treffe avgjørelser etter § 11 som det hittil har hatt etter § 12 i provisorisk anordning av 8 mai 1945, jfr. mellombels lov av 14 desember 1946.

5. De gjeldende forskrifter om organisasjonen og virksomheten til kontrollnemndene og til de sammenslutninger og utvalg som er nevnt i lovens § 4, opprettholdes uforandret inntil videre.

30 juni. **Lov om brigade i og tillegg til lov frå 27 september 1946 om okkupasjonslovgevinga.**

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 30 juni 1947 som lyder so:

I.

30 juni.

Nr. 13.

I lov frå 27 september 1946 om okkupasjonslovgevinga skal § 1 nr. 2, andre leden lyda slik:

Dei føresegnene som er nemnde under bokstav a og b fell bort 31 desember 1947, om dei ikkje er falne bort før. Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera vedtak om at føresegn som er nemnd under bokstav b skal falla bort før den tid.

II.

Desse lovgevingsføresegnene frå okkupasjonstida fell bort 30 juni 1947:

1940.

- 23 oktober om tillegg til konsesjonslovgivningen §§ 1 og 2.
- 11 desember om handelsrett for Universitetets studentkontor.

1941.

- 20 mai om Varekrigs erstatningsbetalinger.
- 28 mai om utjevningstilskudd til fjell- og gårdssmør.
- 31 juli om påmontering av gassgeneratorer på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftverntiltak § 2.
- 7 august om luftverntiltak ved bedrifter som driver sin virksomhet i leiete lokaler.
- 19 august om tillegg til lov av 6 juni 1896 om behandlingen av forsømte barn.
- 22 desember om endring i midlertidig lov av 1 februar 1936 om utførsel av vintersild.

1942.

- 25 juni om endring i lov om skogvern av 12 februar 1932.
- 20 august om brigde i lov om ulukketrygding for fiskarar frå 10 desember 1920.
- 3 september om hogstpålegg.
- 1 oktober om avståing av husrom til privat tilfluktsrom.

1943.

- 20 mai om registrering og merking av småfartøyer.

1944.

- 20 april om endring i lov om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien av 22 juni 1928.
- 9 november om avgift ved salg av gummimaterialer.

30 juni.

III.

Nr. 13. Kongen eller den han gjev fullmakt, kan gjera vedtak om at ei liste over dei av føresegnene i lov om okkupasjonslovgevinga frå 27 september 1946 § 1 nr. 2 bokstav a som då framleis gjeld, skal takast inn i Norsk Lovtidend, 1. deilda.

IV.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikseglet.

Gjeve på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni.

Nr. 14. Lov om endringer i skattelov for landet av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 30 juni 1947 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 20, femte ledd:

Når aksjer (parter) i rederiselskap (herunder også utenlandsk) eies av et annet selskap, som har til formål å eie og forvalte eller for egen regning omsette sådanne aksjer (parter), behandles aksjene (partene) som tilhørende de enkelte medlemmer av dette selskap med den på hver fallende andel. Hvis skatten av den andel av rederiselskapets formue og inntekt som etter dette ledds første punktum skal skattlegges i et distrikt, ikke vil utgjøre minst kr. 300, skal dog vedkommende andel av rederiselskapets formue og inntekt skattlegges i det aksjeeiende selskaps ligningsdistrikt.

§ 42, første ledd:

Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte unntagelser og begrensninger — rente av formue, livrente, føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom, kapital, arbeide eller virksomhet, hva enten det oppebårne er innvunnet gjennom et lengere tidsrom eller er ervervet leilighetsvis eller ved en enkelt anledning, og hva enten det måtte bestå i underhold, klær, husly,

brenne, belysning og desslike, eller i annet, som er anvendt til egen 30. juni. eller familiens nytte eller behagelighet eller til utvidelse av næring Nr. 14. eller drift eller til formuesforøkelse. Ved skattlegging av sjøfolk, fangstfolk og andre i tjeneste på skip i utenriks fart, regnes verdien av fritt opphold ombord bare som inntekt når den skattepliktige henføres til 1. klasse og bestemmelsene i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk ikke får anvendelse. Når fritt opphold ombord skal regnes som inntekt for sjøfolk og fangstfolk, beregnes verdien herav etter satser som fastsettes av fylkesskattestyret med Riksskattestyrets godkjenning. Riksskattestyret utferdiger alminnelige regler for fastsettelsen av satsene.

§ 46, fjerde ledd:

Herredstyret kan beslutte at nettoinntekt av gårdsbruk ansettes til en viss prosent av den antatte verdi av gården som jordbruk, gårdsredskaper og besetning, idet hertil legges et passende beløp for verdien av gårdbrukerens og hans families arbeid, hvorunder inngår ikke bare det utførte kroppslige arbeid, men også bestyrelsen av gårdsdriften; jfr. dog bestemmelsen i § 42, fjerde ledds annet punktum. Beløpet blir å forhøye eller nedsette fra en av ligningsnemnda ansatt gjennomsnittssats, jfr. § 80, etter vedkommende gårdbrukers arbeidsevne og dyktighet; bedriftens størrelse osv. Selv om prosentligning er besluttet, skal dog inntekt av gartneri eller hagebruk, herunder dyrking av frukt, grønnsaker, blomster og bær, lignedes direkte, når det på et gårdsbruk drives slik produksjon med salg for øye, og salget må antas å ha medført at inntekten år om annet i vesentlig grad overstiger prosentinntekten. De formuesverdier, herunder jord, hus, maskiner, redskaper m. v. som er knyttet til gartneriet eller hagebruket, medtas da ikke i den jordbruksverdi som danner grunnlaget for prosentligning av gårdbruket. Inntekt av gartneri eller hagebruk som lignedes direkte, skal gjennomsnittsberegnes som i første ledd bestemt, når den i 3 år har vært lignet direkte. Riksskattestyret fastsetter skjema for næringsoppgave som blir å fylle ut av den som skal lignedes etter bestemmelsene i de foregående tre punktum.

§ 53, nytt siste ledd:

Opphavsmann til åndsverk kan, når hans inntekt i det sist forløpne år i vesentlig grad overstiger inntekten i de to forutgående år, kreve å få den samlede inntekt for disse tre år fordelt med like stort beløp på hvert år. Etterligning blir i tilfelle å foreta for de to forutgående år. Kravet må framsettes innen den frist som gjelder for innlevering av selvangivelse. Bestemmelsene i dette ledd får bare

30 juni. anvendelse når opphavsmannens samlede inntekt i det sist forløpne Nr. 14. år overstiger kr. 10 000.

§ 56, første ledd:

Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er: (a—d uforandret).

e. Skattepliktige som uten å inngå under bokstav a—d, i det siste kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 1 500 eller som har en bruttoformue på kr. 10 000 eller mer på det tidspunkt som skal legges til grunn for formuesansettelsen.

§ 57, annet ledd:

Når det i selvangivelsen gjøres krav på fradrag for gjeld eller gjeldsrenter eller oppføres formue i utestående fordringer eller inntekt av sånne, skal nøyaktig navn og adresse oppgis på fordringshavere og skyldnere for beløp på kr. 1 000 eller mer. For hver enkelt av disse fordringshavere eller skyldnere skal tillike fordringens eller gjeldens samt rentenes størrelse nøyaktig angis. Knytter fordringen eller gjelden seg til veksel, oppgis den som overfor den skattepliktige er skyldner eller fordringshaver etter det underliggende forhold. Fordringshaveren skal også gi oppgave over diskonterte (overdratte), ikke forfalte, vekslar, med angivelse av skyldneren og den som vekselen er diskontert hos (overdratt til). Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke for banker og forsikringsselskaper, og for skattepliktige som nevnt under § 56, bokstav a og b, bare når Riksskattestyret for det enkelte år bestemmer det. Riksskattestyret kan i særlige tilfelle fritta andre for plikten til å gi oppgaver etter dette ledd og kan for bestemte skattepliktige, grupper av skattepliktige eller distrikter fastsette en høyere grense for fordringer og gjeldsposter som skal oppgis.

§ 63, nytt siste ledd:

På forlangende av Riksskattestyret plikter livrente- og livsforsikringsselskaper å gi oppgave over alle innbetalte premiebeløp som overstiger visse minstegrenser som fastsettes av styret. Oppgavene gis på skjema som fastsettes av Riksskattestyret og skal inneholde opplysning om forsikringstakernes og de forsikredes nøyaktige navn og adresse, forsikringsbeløp, gjenkjøpsverdi m. v. Selskapene plikter også — uten omsyn til premiens størrelse — å gi opplysninger som nevnt om navngitte forsikringstakere eller forsikrede når det forlanges av Riksskattestyret eller dets formann. Oppgaver som nevnt i dette ledd kan kreves for tiden etter 1 juli 1940 og skal sendes til de ligningsmyndigheter som Riksskattestyret eller formannen bestemmer.

§ 64, annet og nytt siste ledd:

30 juni.

Nr. 14.

Hos de i første ledd nevnte innretninger og personer kan Riks- skattestyret eller dets formann eller den som har fullmakt fra ham, foreta undersøkelser angående navngitt skattyters innskudds- og gjeldskonti, deposita og andre økonomiske mellomværender. Den som foretar undersøkelsen, skal vise fram nødvendig legitimasjon. Den som undersøkelsen skjer hos, skal yte den bistand som er nødvendig for gjennomføring av kontrollen og plikter herunder å forevise de dokumenter, regnskapsbøker og registrere som kan ha betydning for undersøkelsen.

Enhver som leverer til innløsning her i riket ihendehaverobligasjoner eller dertil hørende kuponger, er forpliktet til å gi opplysninger om sitt navn og bosted (skattedistrikt) til den som formidler innløsningen. Er den som leverer obligasjonen eller kupongen til innløsning, ikke eier, plikter han også å oppgi eierens navn og bosted. Opplysningene skal gis på en særskilt blankett etter formular, som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement. Den som foretar utbetalingen (innløsningen), skal påse at opplysningene blir gitt før utbetaling finner sted og skal oppbevare de utfylte blanketter i inntil 5 år. Vedkommende regjeringsdepartement bestemmer hvert år i hvilken utstrekning og på hvilken måte de utfylte blanketter skal avgis til ligningsmyndighetene.

§ 65. Bestyrrelser for private selskaper, foreninger eller innretninger så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre arbeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å innsende innberetning om de disse i det sist forløpne år utbetalte lønninger eller ytede godtgjørelser bestående i penger eller i andre ytelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i de distrikter hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Det samme gjelder godtgjørelser utbetalt medlemmer av styre eller representantskap eller andre tillitsmenn i private selskaper, foreninger eller innretninger, herunder også i utlandet hjemmehørende mottager (§ 15, bokstav c), provisjon utbetalt agenter og andre mellommenn, samt honorar eller annen godtgjørelse som er utbetalt opphavsmann til åndsverk. Den samme forpliktelse påhviler formenn i faste arbeidslag som overtar arbeide for egen regning, forsåvidt angår den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse, samt redere og førere (notbaser og hovedsmenn) av fiske- og fangstfartøyer (farkoster) over utbetalte parter og lotter. Innberetningene, der avfattes etter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnemnda har å tilstille vedkommende, kan fordres avgitt innen utgangen av januar måned.

30 juni. Ervervsdrivende er forpliktet til på forlangende å gi ligningsmyndighetene oppgave over varer som de — som ledd i begge parterets virksomhet — har kjøpt av eller solgt til navngitt ervervsdrivende skattyter eller som de har omsatt, bearbeidet, transportert eller formidlet omsetning, bearbeidelse eller transport av for navngitt ervervsdrivende skattyter. Ervervsdrivende er på samme måte forpliktet til å gi oppgaver over arbeid som de — som ledd i begge parterets virksomhet — har utført etter oppdrag fra navngitt ervervsdrivende skattyter eller har gitt navngitt ervervsdrivende skattyter i oppdrag å utføre. Som ervervsdrivende anses også produksjons-, omsetnings- og transportorganisasjoner, derunder sammenslutninger og innretninger hvis virksomhet gjelder fastsettelse av og kontroll med kvoter eller priser. Oppgaveplikten knytter seg her til varer som er produsert, omsatt eller transportert av organisasjonen eller under dens medvirkning eller kontroll. Oppgavene gis på skjemaer som fastsettes av Riksskattestyrets formann og skal inneholde de opplysninger som der angis. Det kan kreves opplysning om varemengder og vareslag, vederlagets størrelse og når og på hvilken måte det er betalt, tidspunkt for leveranser eller for utførelsen av arbeid m. v.

Enhver plikter på forlangende å gi ligningsmyndighetene opplysning om størrelsen og avkastningen av sitt tilgodehavende hos navngitt skattepliktig.

Oppgaveplikten etter første og annet ledd er uavhengig av om vedkommende selv foretar eller mottar betalinger. Den som oppgaveplikten etter første og annet ledd påhviler, skal gjøre slike notater eller innrette sin bokførsel slik at oppgavene kan gis. Riksskattestyret kan dog fritta enkelte grupper av ervervsdrivende for slik noteringsplikt.

Ligningsmyndighetene kan til enhver tid foreta undersøkelser av regnskaper eller notater hos ervervsdrivende og organisasjoner som har plikt til å gi oppgaver etter første eller annet ledd, til kontroll av utbetalinger av lønninger, godtgjørelser m. v. eller av forretningsmessige mellomværender med andre ervervsdrivende. Undersøkelsen foretas av formannen eller forretningsføreren for vedkommende ligningsinstans eller av en regnskapskyndig person med skriftlig fullmakt fra en av disse. Undersøkelse kan ikke foretas av noen som står i konkurranseforhold til den som undersøkelsen skjer hos. Bestemmelsene i § 64, annet ledds siste punktum, får tilsvarende anvendelse.

Riksskattestyrets formann kan pålegge den som ikke gir innberetning eller oppgave som nevnt i første og annet ledd, å gi de forlangte opplysninger under en daglig løpende mulkt. Pålegg til selskap, forening, innretning eller organisasjon rettes til styret og

sendes hvert enkelt styremedlem i rekommandert brev. Mulkten kan 30 juni. her inndrives så vel hos medlemmene av styret som hos selskapet, Nr. 14. foreningen, innretningen eller organisasjonen. Inndrivelsen skjer ved utpanting. Mulkten tilfaller statskassen.

§ 82, annet ledd:

Prøvelsen av selvangivelsene påbegynnes så snart disse kommer inn. Er det i selvangivelse eller i næringsoppgave fra selvangivelsespliktig krevet fradrag for gjeld eller renter til skattepliktig som er hjemmehørende i et annet distrikt, skal det snarest mulig sendes oppgave over gjelden og rentene til ligningskontoret i det distrikt hvor fordringen antas å skulle beskattes. Riksskattestyret fastsetter skjema og nærmere regler for disse oppgaver. Har fordringshaveren ikke oppgitt tilgodehavendet eller rentene til beskatning eller bestrider han oppgavens riktighet, sendes straks melding om dette til det ligningskontor som har sendt oppgaven.

§ 83, sjette til åttende ledd:

Ligningsnemnda (ligningsrådet) kan til enhver tid forlange adgang for to medlemmer av nemnda (rådet) til å gjøre seg kjent med den skattepliktiges regnskapsbøker med bilag, korrespondanse m. v. Adgang til bokettersyn har nemnda (rådet) også for alle år som det kan kreves etterligning for, selv om slikt krav ikke er framsatt. Nemnda (rådet) kan også foreta besiktigelse av den skattepliktiges faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer, råstoffer m. v. På nemndas (rådets) vegne kan undersøkelse foretas ved en regnskapskyndig revisor eller takstmann som nemnda (rådet) oppnevner. Vedkomende medlemmer, revisor eller takstmann må ikke være personer, som står i konkurranseforhold til den skattepliktige med mindre denne samtykker i at sånne oppnevnes. Foretas undersøkelsen av revisor eller takstmann, avgir han skriftlig innberetning om undersøkelsen. Ved undersøkelsen skal den skattepliktige eller i hans sted den som har ansvaret for hans regnskapsførsel (regnskapsfører, bokholder eller revisor), være til stede og meddele de opplysninger som medlemmene, revisor eller takstmann begjærer. Før ligningsnemnda (ligningsrådet) treffer avgjørelse på grunnlag av revisors eller takstmans innberetning, skal skattyteren gjøres kjent med denne og gis anledning til å framkomme med sine bemerkninger.

De oppnevnte medlemmer av nemnda (rådet) har i tilfelle i en særskilt protokoll å innføre resultatet av sin undersøkelse. De meddeler nemnda (rådet) de fornødne talloppgaver men må ikke under-

30 juni. rette noen om hva de for øvrig har brakt i erfaring om den skatte-
Nr. 14. pliktiges forretningsforhold.

Når nemnda (rådet) har innhentet de opplysninger den (det) anser fornødne, fastsetter den (det) etter beste skjønn den formue og inntekt hvorefter vedkommende skal beskattes. Nemnda (rådet) er herunder berettiget til både å forhøye oppførte formues- og inntektsposter, å nedsette og utelate fradragposter og å tilføye formues- og inntektsposter, som ikke er oppført, når den (det) dertil finner tilstrekkelig grunn. Skattepliktig som ikke har etterkommet påbudet i § 57, annet ledd, om i selvangivelsen å oppgi nøyaktig navn og adresse på fordringshavere for beløp på kr. 1 000 eller mer, med angivelse av gjeldens og rentenes størrelse, har ikke krav på fradrag ved ligningen for vedkommende gjeldsposter og renter av disse.

§ 94. Ligningsnemnda (ligningsrådet) og de overordnede instanser kan under klagebehandlingen oppfordre enhver skattyter til å fremlegge dokumenter, forevise sine regnskapsbøker eller besvare bestemte spørsmål eller overhodet meddele de opplysninger om sin økonomiske stilling som finnes fornødne. Nemnda (rådet) kan også foreta besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Etterkommes ikke oppfordring etter første punktum, eller nekter skattyteren å gi adgang til besiktigelse som nevnt i annet punktum, kan ligningsinstansen unnlate å ta hensyn til klage fra vedkommende skattyter, og retten til videre klagebehandling er tapt dersom klagen er framført av skattyteren.

Bokettersyn og besiktigelse etter første ledd foretas av to medlemmer av vedkommende nemnd (råd) eller av en regnskapskyndig revisor eller takstmann. § 83, sjette ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 100, femte ledd:

Enhver skattyter er forpliktet til å innsende sanne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 63, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når fylkesskattestyrets formann eller skatteinspektøren begjærer det, samt til på forlangende å gi noen av styrets formann eller av skatteinspektøren dertil bemyndiget adgang til ettersyn av sine regnskapsbøker. Styreformannen eller skatteinspektøren kan også la foreta besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Etterkommes ikke begjæring etter første punktum, eller nekter skattyteren å gi adgang til besiktigelse som nevnt i annet punktum, har vedkommende tapt sin klagerett (§ 105, nr. 4). Bestemmelsene

i § 83, sjette ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og 30 juni. om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse får tilsvarende Nr. 14. anvendelse.

§ 106, syvende ledd:

Enhver skattyter er forpliktet til å innsende sånne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 63, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når Riksskattestyrets formann eller noen av styret eller dets formann dertil bemyndiget begjærer det, samt til på forlangende å gi noen av styret eller dets formann dertil bemyndiget adgang til ettersyn av sine regnskapsbøker. Det kan også foretas besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Bestemmelsene i § 83, sjette ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse får tilsvarende anvendelse.

§ 108, annet ledd:

I intet tilfelle kan dog formues- og inntektsskatten for noen del fordres betalt forinnen der er hengått 3 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse ble kunngjort.

§ 110, første ledd:

Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende skatteoppkrever i fire like store terminer, 1 september, 1 november, 1 mars og 1 mai i skatteåret. Skattebeløp under kr. 100, men ikke under kr. 40 innbetales 1 september og 1 mars, hver gang med en halvdel. Skattebeløp under kr. 40 innbetales i sin helhet 1 september. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnen der er hengått 3 uker fra den dag, da skattelistsens utleggelse ble kunngjort. Betales en termin ikke ved forfallstid, anses senere terminer samtidig forfalt til betaling.

§ 112, annet ledd:

Når ved endelig beslutning skatten blir nedsatt, erholdes det formeget erlagte tilbakebetalt. Blir skatten forhøyet, har den skattepliktige å innbetale det manglende. Innbetalingen skjer ved den sedvanlige betalingstermin, eller, hvis der er fastsatt flere terminer, ved den siste av disse. Dog kan innbetalingen i intet tilfelle fordres, forinnen der er hengått 3 uker fra den dag, da avslutningen av klagebehandlingen eller omligningen ble kunngjort eller i tilfelle underretning om avgjørelsen tilstillet den skattepliktige. Det her bestemte gjelder også for innbetaling av skatt, der først er utskrevet ved ligningsnemndas (ligningsrådets) klagebehandling eller etter de overordnede instansers kjennelser.

30 juni. § 118, første ledd:

Nr. 14. Den som i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig oppgave eller forklaring til noen ligningsmyndighet meddeler uriktige eller ufullstendige opplysninger som kan lede til ilgning av for lav skatt, blir, hva enten det skjer forsettlig eller av grov uaktsomhet, å straffe med bøter, forsåvidt forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse. Det samme gjelder skattepliktige som unnlater å innsende oppgjør og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når dette begjæres av et fylkesskattestyres eller Riksskattestyrets formann eller av noen som er bemyndiget til å handle på vedkommende styres vegne (§ 100, femte ledd, og § 106, syvende ledd). På samme måte straffes skattepliktig som unnlater å forevise sine regnskapsbøker eller notater eller å gi adgang til besiktigelse av eiendom m. v. eller å yte lovbefalt bistand under kontrollundersøkelse når krav om dette er framsatt av noen som etter denne lov er berettiget til det, eller unnlater å gjøre påbudte notater eller å innrette sin bokførsel slik at pliktige oppgaver kan gis.

§ 119, nytt siste ledd:

Overtredelse av bestemmelsene i denne lovs § 64, siste ledd, eller av forskriftene som er utferdiget med hjemmel i disse bestemmelser, straffes, også når overtredelsen er skjedd av uaktsomhet, med bøter, forsåvidt det ikke for overtredelsen er fastsatt særskilt straff i den alminnelige straffelov.

II.

Reglene i de alminnelige skattelover om at inntekten skal settes til hva utbyttet har utgjort i gjennomsnitt for de 3 siste år, skal ikke gjelde før ved ligningen for 1949—50 for selskap som er stiftet etter 2 januar 1940 eller for næring hvorav utbyttet første gang skulle ansettes etter gjennomsnittsberegning ved ligningen for skatteåret 1944—45 eller senere år.

III.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder ved ligningen for 1947—48. Bestemmelsene i § 64, nytt siste ledd, trer dog først i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Bestemmelsene i § 53, nytt siste ledd og § 56, første ledd, bokstav e anvendes første gang ved ligningen for 1948—49.

Ved denne lovs ikrafttreden bortfaller bestemmelser av: 24 juli 1941 om innbetalingen av stats- og kommuneskatt, 11 juni 1942 om forandring i skattelover for landet og for byene av 18 august 1911,

14 januar 1943 om forandring i skattelover for landet og for byene 30 juni.
av 18 august 1911, Nr. 14.
15 april 1943 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911,
8 juli 1943 om endringer i skattelov for landet av 18 august 1911,
16 desember 1943 om tillegg til skattelovene av 18 august 1911,
15 juni 1944 om midlertidig tillegg til skattelovene av 18 august 1911,
7 desember 1944 om endringer i og tillegg til skattelov for landet
av 18 august 1911.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

**Lov om endringer i skattelov for byene av 18 30 juni.
august 1911.** Nr. 15.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 30 juni 1947 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal lyde slik:

§ 15, femte ledd:

Når aksjer (parter) i rederiselskap (herunder også utenlandsk) eies av et annet selskap, som har til formål å eie og forvalte eller for egen regning omsette sådanne aksjer (parter), behandles aksjene (partene) som tilhørende de enkelte medlemmer av dette selskap med den på hver fallende andel. Hvis skatten av den andel av rederiselskapets formue og inntekt som etter dette ledds første punktum skal skattlegges i et distrikt, ikke vil utgjøre minst kr. 300, skal dog vedkommende andel av rederiselskapets formue og inntekt skattlegges i det aksjeeiende selskaps ligningsdistrikt.

§ 36, første ledd:

Til inntekt henregnes — med de i det følgende fastsatte unntagelser og begrensninger — rente av formue, livrente, føderåd og pensjon, enhver fordel, som er vunnet ved eiendom, kapital, arbeide eller virksomhet, hva enten det oppebårne er innvunnet gjennom et lengere tidsrom eller er ervervet leilighetsvis eller ved en enkelt

30 juni. anledning, og hva enten det måtte bestå i underhold, klær, husly, Nr. 15. brenne, belysning og desslike, eller i annet, som er anvendt i egen eller familiens nytte eller behagelighet eller til utvidelse av næring eller drift eller til formuesforøkelse. Ved skattlegging av sjøfolk, fangstfolk og andre i tjeneste på skip i utenriks fart regnes verdien av fritt opphold ombord bare som inntekt når den skattepliktige henføres til 1. klasse og bestemmelsene i lov av 21 mars 1947 om skattlegging av sjøfolk ikke får anvendelse. Når fritt opphold ombord skal regnes som inntekt for sjøfolk og fangstfolk, beregnes verdien herav etter satser som fastsettes av fylkesskattestyret med Riksskattestyrets godkjenning. Riksskattestyret utferdiger alminnelige regler for fastsettelsen av satsene.

§ 45, nytt siste ledd:

Opphavsmann til åndsverk kan, når hans inntekt i det sist forløpne år i vesentlig grad overstiger inntekten i de to forutgående år, kreve å få den samlede inntekt for disse tre år fordelt med like stort beløp på hvert år. Etterligning blir i tilfelle å foreta for de to forutgående år. Kravet må framsettes innen den frist som gjelder for innlevering av selvangivelse. Bestemmelsene i dette ledd får bare anvendelse når opphavsmannens samlede inntekt i det sist forløpne år overstiger kr. 10 000.

§ 48, første ledd:

Forpliktet til gjennom selvangivelse å gjøre rede for sine formues- og inntektsforhold er:

(a—d uforandret).

e. Skattepliktige som uten å inngå under bokstav a—d, i det siste kalenderår har hatt en nettoinntekt av minst kr. 2 000 eller som har en bruttoformue på kr. 10 000 eller mer på det tidspunkt som skal legges til grunn for formuesansettelsen.

§ 49, annet ledd:

Når det i selvangivelsen gjøres krav på fradrag for gjeld eller gjeldsrenter eller oppføres formue i utestående fordringer eller inntekt av sånne, skal nøyaktig navn og adresse oppgis på fordringshavere og skyldnere for beløp på kr. 1 000 eller mer. For hver enkelt av disse fordringshavere eller skyldnere skal tillike fordringens eller gjeldens samt rentenes størrelse nøyaktig angis. Knytter fordringen eller gjelden seg til veksel, oppgis den som overfor den skattepliktige er skyldner eller fordringshaver etter det underliggende forhold. Fordringshaveren skal også gi oppgave over diskonterte (overdratte), ikke forfalte, vekslar, med angivelse av skyldneren og den som vekselen er diskontert hos (overdratt til). Bestemmelsene

i dette ledd gjelder ikke for banker og forsikringsselskaper, og for 30 juni. skattepliktige som nevnt under § 48, bokstav a og b, bare når Riks- Nr. 15. skattestyret for det enkelte år bestemmer det. Riksskattestyret kan i særlige tilfelle fritta andre for plikten til å gi oppgaver etter dette ledd og kan for bestemte skattepliktige, grupper av skattepliktige eller distrikter fastsette en høyere grense for fordringer og gjeldsposter som skal oppgis.

§ 55, nytt siste ledd:

På forlangende av Riksskattestyret plikter livrente- og livsfor- sikringsselskaper å gi oppgave over alle innbetalte premiebeløp som overstiger visse minstegrenser som fastsettes av styret. Oppgavene gis på skjema som fastsettes av Riksskattestyret og skal inneholde opplysning om forsikringstakernes og de forsikredes nøyaktige navn og adresse, forsikringsbeløp, gjenkjøpsverdi m. v. Selskapene plikter også — uten omsyn til premiens størrelse — å gi opplysninger som nevnt om navngitte forsikringstakere eller forsikrede når det for- langes av Riksskattestyret eller dets formann. Oppgaver som nevnt i dette ledd kan kreves for tiden etter 1 juli 1940 og skal sendes til de ligningsmyndigheter som Riksskattestyret eller formannen be- stemmer.

§ 56, nytt annet og siste ledd:

Hos de i første ledd nevnte innretninger og personer kan Riks- skattestyret eller dets formann eller den som har fullmakt fra ham, foreta undersøkelser angående navngitt skattyters innskudds- og gjeldskonti, deposita og andre økonomiske mellomværender. Den som foretar undersøkelsen, skal vise fram nødvendig legitimasjon. Den som undersøkelsen skjer hos, skal yte den bistand som er nødvendig for gjennomføring av kontrollen og plikter herunder å forevise de dokumenter, regnskapsbøker og registre som kan ha betydning for undersøkelsen.

Enhver som leverer til innløsning her i riket ihendehaverobliga- sjoner eller dertil hørende kuponger, er forpliktet til å gi opplys- ninger om sitt navn og bosted (skattedistrikt) til den som formidler innløsningen. Er den som leverer obligasjonen eller kupongen til inn- løsning, ikke eier, plikter han også å oppgi eierens navn og bosted. Opplysningene skal gis på en særskilt blankett etter formular, som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement. Den som foretar utbetalingen (innløsningen), skal påse at opplysningene blir gitt før utbetaling finner sted og skal oppbevare de utfylte blanketter i inntil 5 år. Vedkommende regjeringsdepartement bestemmer hvert år i hvil- ken utstrekning og på hvilken måte de utfylte blanketter skal avgis til ligningsmyndighetene.

30 juni. § 57. Bestyrelser for private selskaper, foreninger eller innretninger så vel som private arbeidsherrer, husbondsfolk og andre, som har lønnede tjenestemenn, tyende eller andre arbeidere i sin tjeneste, er forpliktet til på forlangende å innsende innberetning om de disse i det sist forløpne år utbetalte lønninger eller ytede godtgjørelser bestående i penger eller i andre ytelser eller fordeler — til ligningsmyndighetene i de distrikter hvori vedkommende tjenestemenn, tyende eller arbeidere er skattepliktige. Det samme gjelder godtgjørelser utbetalt medlemmer av styre eller representantskap eller andre tillitsmenn i private selskaper, foreninger eller innretninger, herunder også i utlandet hjemmehørende mottager (§ 10, bokstav c), provisjon utbetalt agenter og andre mellommenn, samt honorar eller annen godtgjørelse som er utbetalt opphavsmann til åndsverk. Den samme forpliktelse påhviler formenn i faste arbeidslag som overtar arbeide for egen regning, for så vidt angår den til lagets medlemmer utbetalte godtgjørelse, samt redere og førere (notbaser og høvedsmenn) av fiske- og fangstfartøyer (farkoster) over utbetalte parter og lotter. Innberetningene, der avfattes etter en av vedkommende regjeringsdepartement foreskrevet formular, som ligningsnemnda har å tilstille vedkommende, kan fordres avgitt innen utgangen av januar måned.

Ervervsdrivende er forpliktet til på forlangende å gi ligningsmyndighetene oppgave over varer som de — som ledd i begge parter virksomhet — har kjøpt av eller solgt til navngitt ervervsdrivende skattyter eller som de har omsatt, bearbeidet, transportert eller formidlet omsetning, bearbeidelse eller transport av for navngitt ervervsdrivende skattyter. Ervervsdrivende er på samme måte forpliktet til å gi oppgaver over arbeid som de — som ledd i begge parter virksomhet — har utført etter oppdrag fra navngitt ervervsdrivende skattyter eller har gitt navngitt ervervsdrivende skattyter i oppdrag å utføre. Som ervervsdrivende anses også produksjons-, omsetnings- og transportorganisasjoner, derunder sammenlutninger og innretninger hvis virksomhet gjelder fastsettelse av og kontroll med kvoter eller priser. Oppgaveplikten knytter seg her til varer som er produsert, omsatt eller transportert av organisasjonen eller under dens medvirkning eller kontroll. Oppgavene gis på skjemaer som fastsettes av Riksskattestyrets formann og skal inneholde de opplysninger som der angis. Det kan kreves opplysning om varemengder og vareslag, vederlagets størrelse og når og på hvilken måte det er betalt, tidspunktet for leveranser eller for utførelsen av arbeid m. v.

Enhver plikter på forlangende å gi ligningsmyndighetene opplysning om størrelsen og avkastningen av sitt tilgodehavende hos navngitt skattepliktig.

-blo Oppgaveplikten etter første og annet ledd er uavhengig av om 30 juni.
vedkommende selv foretar eller mottar betalinger. Den som opp- Nr. 15.
gaveplikten etter første og annet ledd påhviler, skal gjøre slike nota-
ter eller innrette sin bokførsel slik at oppgavene kan gis. Riksskatte-
styret kan dog fritta enkelte grupper av ervervsdrivende for slik
noteringsplikt.

Ligningsmyndighetene kan til enhver tid foreta undersøkelser av
regnskaper eller notater hos ervervsdrivende og organisasjoner som
har plikt til å gi oppgaver etter første eller annet ledd, til kontroll
av utbetalinger av lønninger, godtgjørelser m. v. eller av forret-
ningsmessige mellomværender med andre ervervsdrivende. Under-
søkelsen foretas av formannen eller forretningsføreren for vedkom-
mende ligningsinstans eller av en regnskapskyndig person med skrift-
lig fullmakt fra en av disse. Undersøkelse kan ikke foretas av noen
som står i konkurranseforhold til den som undersøkelsen skjer hos.
Bestemmelsene i § 56, annet ledds siste punktum, får tilsvarende
anvendelse.

Riksskattestyrets formann kan pålegge den som ikke gir inn-
beretning eller oppgave som nevnt i første og annet ledd, å gi de for-
langte opplysninger under en daglig løpende mulkt. Pålegg til sel-
skap, forening, innretning eller organisasjon rettes til styret og
sendes hvert enkelt styremedlem i rekommandert brev. Mulkten kan
her inndrives så vel hos medlemmene av styret som hos selskapet,
foreningen, innretningen eller organisasjonen. Inndrivelsen skjer ved
utpanting. Mulkten tilfaller statskassen.

§ 75, annet ledd:

Ligningsrådet påbegynner prøvelsen av selvangivelsene så snart
disse kommer inn. Er det i selvangivelsen krevet fradrag for gjeld
eller renter til skattepliktig som er hjemmehørende i et annet distrikt,
skal det snarest mulig sendes oppgave over gjelden og rentene til
ligningskontoret i det distrikt hvor fordringen antas å skulle be-
skattes. Riksskattestyret fastsetter skjema og nærmere regler for
disse oppgaver. Har fordringshaveren ikke oppgitt tilgodehavendet
eller rentene til beskatning eller bestrider han oppgavens riktighet,
sendes straks melding om dette til det ligningskontor som har sendt
oppgaven.

§ 76, sjette og syvende ledd:

Ligningskontoret kan til enhver tid forlange adgang til å gjøre
seg kjent med den skattepliktiges regnskapsbøker med bilag, korre-
spondanse m. v. Adgang til bokettersyn har rådet også for alle år
som det kan kreves etterligning for, selv om slikt krav ikke er fram-
satt. Rådet kan også foreta besiktigelse av den skattepliktiges faste

30 juni. eiendommer, anlegg, og innretninger med tilbehør, besetninger, behold-
Nr. 15. ninger av varer, råstoffer m. v. På rådets vegne kan undersøkelse foretas ved en regnskapskyndig revisor eller takstmann som rådet oppnevner. Vedkommende medlemmer, revisor eller takstmann må ikke være en person som står i konkurranseforhold til den skattepliktige, med mindre denne samtykker i at sånne oppnevnes. Revisor eller takstmann avgir skriftlig innberetning om undersøkelsen til rådet. Ved undersøkelsen skal den skattepliktige eller i hans sted den som har ansvaret for hans regnskapsførsel (regnskapsfører, bokholder eller revisor), være til stede og meddele de opplysninger som rådet, revisor eller takstmann begjærer. Ved undersøkelsen kan det også foretas besiktigelse av den skattepliktiges faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Før ligningsrådet treffer sin avgjørelse på grunnlag av revisors eller takstmanns innberetning, skal skattyteren gjøres kjent med denne og gis anledning til å framkomme med sine bemerkninger.

Når rådet har innhentet de opplysninger det anser fornødne, fastsetter det etter beste skjønn den formue og inntekt, hvorefter vedkommende skal beskattes. Rådet er herunder berettiget til både å forhøye oppførte formues- og inntektsposter, å nedsette og utelate fradragposter og å tilføye formues- og inntektsposter, som ikke er oppført, når det dertil finner tilstrekkelig grunn. Skattepliktig som ikke har etterkommet påbudet i § 49, annet ledd, om i selvangivelsen å oppgi nøyaktig navn og adresse på fordringshavere for beløp på kr. 1 000 eller mer, med angivelse av gjeldens og rentenes størrelse, har ikke krav på fradrag ved ligningen for vedkommende gjeldsposter og renter av disse.

§ 86. Ligningsnemnda (ligningsrådet) og de overordnede instanser kan under klagebehandlingen oppfordre enhver skattyter til å framlegge dokumenter, forevise sine regnskapsbøker eller besvare bestemte spørsmål eller overhodet meddele de opplysninger om sin økonomiske stilling som finnes fornødne. Nemnda (rådet) kan også foreta besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Etterkommes ikke oppfordring etter første punktum, eller nekter skattyteren å gi adgang til besiktigelse som nevnt i annet punktum, kan ligningsinstansen unnlate å ta hensyn til klage fra vedkommende skattyter, og retten til videre klagebehandling er tapt dersom klagen er framført av skattyteren.

Bokettersyn og besiktigelse etter første ledd foretas av to medlemmer av vedkommende nemnd (råd) eller av en regnskapskyndig revisor eller takstmann. § 76, sjette ledd får tilsvarende anvendelse.

§ 92, femte ledd:

30 juni.

Nr. 15.

Enhver skattyter er forpliktet til å innsende sånne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 55, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når fylkesskattestyrets formann eller skatteinspektøren begjærer det, samt til på forlangende å gi noen av styrets formann eller av skatteinspektøren dertil bemyndiget adgang til ettersyn av sine regnskapsbøker. Styreformannen eller skatteinspektøren kan også la foreta besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Etterkommene ikke begjæring etter første punktum, eller nekter skattyteren å gi adgang til besiktigelse som nevnt i annet punktum, har vedkommende tapt sin klagerett (§ 97, nr. 3). Bestemmelsene i § 76, sjette ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse får tilsvarende anvendelse.

§ 98, syvende ledd:

Enhver skattyter er forpliktet til å innsende sånne oppgjør eller gjenparter av oppgjør som omhandlet i § 55, første ledd, og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når Riksskattestyrets formann eller noen av styret eller dets formann dertil bemyndiget begjærer det, samt til på forlangende å gi noen av styret eller dets formann dertil bemyndiget adgang til ettersyn av sine regnskapsbøker. Det kan også foretas besiktigelse av skattyterens faste eiendommer, anlegg og innretninger med tilbehør, besetninger, beholdninger av varer og råstoffer m. v. Bestemmelsene i § 76, sjette ledd, om tilbakegående bokettersyn, om ugildhet og om framgangsmåten ved bokettersyn og besiktigelse får tilsvarende anvendelse.

§ 100, annet ledd:

I intet tilfelle kan dog formues- og inntektsskatten for noen del fordres betalt forinnten der er hengått 3 uker fra den dag, da skatteministrens utleggelse ble kunngjort.

§ 102, første ledd:

Formues- og inntektsskatten til staten innbetales til vedkommende skatteoppkrever i fire like store terminer, 1 september, 1 november, 1 mars og 1 mai i skatteåret. Skattebeløp under kr. 100, men ikke under kr. 40 innbetales 1 september og 1 mars, hver gang med en halvdel. Skattebeløp under kr. 40 innbetales i sin helhet 1 september. Dog kan innbetaling i intet tilfelle kreves, forinnten der er hengått 3 uker fra den dag, da skatteministrens utleggelse ble kunngjort.

30 juni. gjort. Betales en termin ikke ved forfallstid, anses senere terminer Nr. 15. samtidig forfalt til betaling.

§ 104, annet ledd:

Når ved endelig beslutning skatten blir nedsatt, erholdes det for meget erlagte tilbakebetalt. Blir skatten forhøyet, har den skattepliktige å innbetale det manglende. Innbetalingen skjer ved den sedvanlige betalingstermin, eller, hvis der er fastsatt flere terminer, ved den siste av disse. Dog kan innbetalingen i intet tilfelle fordres, forinden der er hengått 3 uker fra den dag, da avslutningen av klagebehandlingen eller omligningen ble kunngjort eller i tilfelle underretning om avgjørelsen tilstillet den skattepliktige. Det her bestemte gjelder også for innbetaling av skatt, der først er utskrevet ved ligningsnemndas (ligningsrådets) klagebehandling eller etter de overordnede instansers kjennelser.

§ 110, første ledd:

Den som i selvangivelse, næringsoppgave, klage eller annen skriftlig eller muntlig oppgave eller forklaring til noen ligningsmyndighet meddeler uriktige eller ufullstendige opplysninger som kan lede til iligning av for lav skatt, blir, hva enten det skjer forsettlig eller av grov uaktsomhet, å straffe med bøter, for så vidt forholdet ikke går inn under noen strengere straffebestemmelse. Det samme gjelder skattepliktige som unnlater å innsende oppgjør og meddele andre opplysninger om sine formues- og inntektsforhold, når dette begjæres av et fylkesskattestyres eller Riksskattestyrets formann eller av noen som er bemyndiget til å handle på vedkommende styres vegne (§ 92, femte ledd, og § 98, syvende ledd). På samme måte straffes skattepliktig som unnlater å forevise sine regnskapsbøker eller notater eller å gi adgang til besiktigelse av eiendom m. v. eller å yte lovbefalt bistand under kontrollundersøkelse når krav om dette er framsatt av noen som etter denne lov er berettiget til det, eller unnlater å gjøre påbudte notater eller å innrette sin bokførsel slik at pliktige oppgaver kan gis.

§ 111, nytt siste ledd:

Overtredelse av bestemmelsene i denne lovs § 56, siste ledd, eller av forskrifter som er utferdiget med hjemmel i disse bestemmelser, straffes også når overtredelsen er skjedd av uaktsomhet, med bøter, for så vidt det ikke for overtredelsen er fastsatt særskilt straff i den alminnelige straffelov.

II.

Reglene i de alminnelige skattelover om at inntekten skal settes til hva utbyttet har utgjort i gjennomsnitt for de 3 siste år, skal

ikke gjelde før ved ligningen for 1949—50 for selskap som er stiftet 30 juni, etter 2 januar 1940 eller for næring hvorav utbyttet første gang Nr. 15. skulle ansettes etter gjennomsnittsberegning ved ligningen for skatt-året 1944—45 eller senere år.

III.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder ved ligningen for 1947—48. Bestemmelsene i § 56, nytt siste ledd, trer dog først i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Bestemmelsene i § 45, nytt siste ledd og § 48, første ledd, bokstav e, anvendes første gang ved ligningen for 1948—49.

Ved denne lovs ikrafttreden bortfaller bestemmelser av:

24 juli 1941 om innbetalingen av stats- og kommuneskatt,

11 juni 1942 om forandring i skattelover for landet og for byene av 18 august 1911,

14 januar 1943 om forandring i skattelover for landet og for byene av 18 august 1911,

8 juli 1943 om endringer i skattelov for byene av 18 august 1911,

16 desember 1943 om tillegg til skattelovene av 18 august 1911,

15 juni 1944 om midlertidig tillegg til skattelovene av 18 august 1911,

7 desember 1944 om endringer i og tillegg til skattelov for byene av 18 august 1911.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endring i og tillegg til lov av 19 juli 30 juni. 1946 nr. 3 om engangsskatt på formuesstigning. Nr. 16.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 30 juni 1947 sålydende:

I.

I lov om engangsskatt på formuestigning av 19 juli 1946 gjøres følgende endringer:

I § 46 tilføyes et nytt 5. ledd sålydende:

De bestemmelser som er gitt i de alminnelige skattelover med sikte på å gjennomføre kontroll med de skattepliktiges selvangivelse

30 juni. og andre oppgaver til ligningsmyndighetene, får tilsvarende anvendelse ved prøvingen av de ekstraordinære formuesoppgaver fra innretninger som ikke kan pålegges skatt.

(Paragrafens nåværende ledd 5 blir ledd 6.)

I § 57 tilføyes et nytt 4. ledd sålydende:

Ved ligning etter denne paragraf får bestemmelsene i § 35, ledd 1, bokstav c, bare anvendelse, når den aksjonær (parthaver) som blir lignet for selskapets før- og etterkrigsformue, er et norsk aksjeselskap eller annet selskap (annen innretning) som er likestilt med aksjeselskaper ved statsskatteligningen.

(Paragrafens nåværende ledd 4 blir ledd 5.)

II.

Ved utligning av engangsskatt på formuestigning etter lov av 19 juli 1946 skal erstatningskrav på Krigsskadetrygden for bygninger og Krigsskadetrygden for løsøre og krav på erstatning som tilstås etter midlertidig lov av 25 april 1947 om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—1945 m. v., regnes å ha bestått som ubetingede krav pr. 9 september 1945.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. **Kongelig kunngjøring om tilleggsavgift på arv til formuende arvinger i budsjetterterminen 1 juli 1947—30 juni 1948.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 27 juni 1947 gjort dette vedtaket:

§ 1. Arving som har formue som er skattepliktig her i landet og som plikter å svare arveavgift, skal for budsjett-terminen 1 juli 1947—30 juni 1948 svare en tilleggsavgift på arv, herunder arveforskudd og dødsgaver, som faller eller ytes i dette tidsrom etter loven, ved testament eller etter overenskomst.

§ 2. Tilleggsavgiften beregnes av arvelodden etter fradrag av 30 juni. det beløp som er fritatt for ordinær arveavgift.

§ 3. Tilleggsavgiften beregnes etter følgende satser:

a. Når den avgiftspliktiges formue utgjør: inntil kr. 25 000 svares ikke tilleggsavgift.

Over kr.	25 000	inntil kr.	40 000	svares	1 pst. av arvelodden
»	»	40 000	»	60 000	» 2 » —»—
»	»	60 000	»	90 000	» 3 » —»—
»	»	90 000	»	150 000	» 4 » —»—
»	»	150 000	»	250 000	» 5 » —»—
»	»	250 000	»	400 000	» 10 » —»—
»	»	400 000		»	15 » —»—

b. Den økede avgift, som er en følge av, at formuen overstiger noen av de nevnte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det formuesbeløp som ligger over grensen.

c. Det beregnede avgiftsbeløp rundes av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste antall hele kroner.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongeleg kunngjering om omsetnadsavgift til stats- 30 juni. kassa på kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og på innanlands tilverka fruktvin og på kolsyre frå 1 juli 1947.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 3 og 27 juni 1947 gjort desse vedtak:

I.

Om omsetnadsavgift til statskassa på kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer.

Frå 1 juli 1947 skal det i samhøve med dei lovføresegner som gjeld for omsetnadsavgift på kolsyreholdige, alkoholfrie drikkevarer

30 juni. leggjast avgift til statskassa av dei nemnde varene med 30 øre pr. liter.

II.

Om omsetnadsavgift til statskassa på fruktvin som er tilverka innanlands.

Den som handlar med fruktvin som er tilverka her i landet, og som har kjøpt vinen hjå tilverkaren, skal frå 1 juli 1947 betala avgift til statskassa med 65 øre for kvar liter ikkje musserande fruktvin og kr. 1,25 for kvar liter musserande fruktvin, som han sel til bruk her i landet.

Avgifti skal reknast ut og betalast for kvart halvår og skal vera betalt innan utgangen av den 15. dagen i den nest fylgjande månad.

Um dette trengst, gjev Finans- og Tolldepartementet nærare føresegner om korleis avgifti skal reknast ut og betalast.

Finans- og Tolldepartementet får fullmakt til å bridga avgiftsatsane for ikkjemusserande og for musserande fruktvin i samhøve med det som den effektive toll for ikkjemusserande vin på flasker og vin på fat vert auka eller minka ved brigde av det ekstraordinære tolltillegg på 20 % som gjeld no.

III.

Om omsetnadsavgift til statskassa på kolsyre.

Frå 1 juli 1947 skal det betalast avgift til statskassa med kr. 10,50 for kvart kg kolsyra som vert selt eller innført til å laga alkoholfrie drikkevarer med kolsyra i, og det ikkje er meiningi å selja dei.

Nærare føresegner um betaling av avgifti og kontrollen med den vert gjeve av Finans- og Tolldepartementet.

Desse stortingsvedtaka vert med dette sett i kraft.

Gjeve på Oslo slott 30 juni 1947.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om tollavgifter fra 1 juli 30 juni. 1947.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 27 juni 1947 gjort dette vedtaket:

De bestemmelser om tollavgifter og midlertidige tolltillegg som gjelder 30 juni 1947 skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1947.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongeleg kunngjøring om omsetnadsavgifttilstats- 30 juni. kassa på sjokolade- og sukkervarer frå 1 juli 1947.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjør kunnigt:

Stortinget har 27 juni 1947 gjort dette vedtaket:

Frå 1 juli 1947 skal det betalast omsetnadsavgift til statskassen av sjokolade- og sukkervarer etter desse satsane:

For kakaopulver 20 av hundre av det avgiftspliktige verdet av vara.

For kokesjokolade, med dette meiner ein sjokolade med høgst 26 pst. feitinnhald, og i pakningar på minst 125 gram, 30 av hundre av det avgiftspliktige verdet av vara.

For varene elles som ein etter loven kan legge avgift på 66⅔ av hundre av det avgiftspliktige verdet av varene.

Dette stortingsvedtaket vert med dette sett i kraft.

Gjeve på Oslo slott 30 juni 1947.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. **Kongelig kunngjøring** om krisetilleggsavgift til statskassen på tobakkvarer fra 1 juli 1947.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 27 juni 1947 gjort dette vedtaket:

Fra 1 juli 1947 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen av tobakkvarer beregnet av detaljsalgsprisen etter vedføyd proportsats:

1. Sigarer, sigarethylser, snus, røyketobakk og skråtobakk 25 %
2. Sigaretter 30 %.

Avgiften erlegges av den som plikter å beriktige tobakkstempelavgiften, jfr. § 7 i lov nr. 3 av 29 april 1915.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. **Kongelig kunngjøring** om krisetilleggsavgift til statskassen på øl fra 1 juli 1947.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 27 juni 1947 gjort dette vedtaket:

Fra 1 juli 1947 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen med 35, 52 og 67 øre pr. liter øl henholdsvis for kl. I, II og III.

Avgiften pliktes erlagt av innenlandsk tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 30 juni 1947.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongeleg kunngjering om omsetnadsavgifttilstats- 30 juni.
kassa på visse varer frå 1 juli 1947.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 27 juni 1947 gjort dette vedtaket:

§ 1. Frå 1 juli 1947 skal det betalast omsetningsavgift til statskassa av etternemnde varer, rekna av verdien etter den prosentsats som er sett til:

1. Platina, gull- og sølvvarer 30 pst.
2. Smykkevarer (om dei ikkje er av edle metall) 30 »
3. Hanskar og vottar av skinn (både sydde og berre tilskorne) eller silke (ogso kunstsilke) 10 »
4. Skotøy av silkety eller tøy som det finst silke i, av tøy innverka med metalltråd, av lakkert, sjagriner, bronsert, alunert, hvitgarva (glasé) og semska skinn, av sjevrå-, reptil-, fisk- og øgleskinn eller etterlikningar av desse .. 15 »
5. Silkevarer — ogso kunstsilkevarer — med undantak av spinnestoff og garn 6 »
6. a) Sminke, lippestift, augnebrynskosmetikk og pudder (strøpudder som ikkje er parfymert er undanteke) .. 60 »
b) Andre kosmetiske toalettmiddel som ikkje er nemnde under a, parfyme, luktande vatn og andre vatn til toalettbruk, med undantak av munnvatn, tannpulver, tannpasta og tannkrem 30 »
7. Glassvarer, andre, slipte, etsa etc. 5 »
8. Varer som for det meste er tillaga eller overtrekte med lær eller skinn, som høyrer under tolltariffposten «Etui etc. 2» med det innlegg som høyrer til, varer som motsvarer «Etui etc. 2» men for det meste tilverka av eller overtrekte med kunststoff (plastikk) av slike sortar at dei ved innførsel kjem inn under siste l.nr. i tolltariffen, og varer som ved innførsel kjem under tolltariffposten «Reisekufferter etc. a» 30 »
9. Fotografiske handkameraer, filmopptakarapparat medrekna 10 »

§ 2. Engrosprisen på vedkomande varer ved sal til småhandlar skal vera grunnlaget for utrekningi av avgifti i samsvar med nærare reglar som Finans- og Tolldepartementet gjev.

§ 3. For varer av det slaget som er nemnt i § 1 under 5, og som er tilverka av vove stoff eller trikotstoff (metervara), vert avgifti berre rekna av verdien av stoffet.

§ 4. Finans- og Tolldepartementet kan ta fri for avgift varer som er nemnde under § 1, post 4, når serleg grunnar talar for det.

30 juni. Dette stortingsvedtaket vert med dette sett i kraft.

Gjeve på Oslo slott 30 juni 1947.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

30 juni. **Kongelig resolusjon.**

Med heimel i § 4 i midlertidig lov av 30 juni 1947 om tillegg til lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 blir det fastsatt forskrifter om fastsetting av lønns- og arbeidsvilkår således:

§ 1. Endringer i en tariffavtale der hverken Norsk Arbeidsgiverforening eller Arbeidernes faglige Landsorganisasjon eller et forbund som står i Arbeidernes faglige Landsorganisasjon er part kan ikke gjennomføres uten godkjenning av Riksmeklingsmannen. Riksmeklingsmannen kan med bindende virkning fastsette de lønns- og arbeidsvilkår som skal gjelde.

Bestemmelsene i første ledd gjelder også nye tariffavtaler av nevnte art.

§ 2. Personlige tillegg utover de i tariffavtale fastsatte lønnssetser må ikke gjennomføres uten godkjenning av meklingsmyndighetene dersom den årlige lønn er over kr. 10 000 eller tillegget bringer lønna over dette beløp.

Som lønn rekker en også dyrtidstillegg, tantieme, gratiale, naturalia eller annet vederlag i hvilken som helst form.

§ 3. I forhold der lønns- og arbeidsvilkåra ikke er fastsatt i tariffavtale må lønnstillegg eller vesentlige endringer i arbeidsvilkåra ikke gjennomføres uten godkjenning av meklingsmyndighetene dersom den årlige lønn er over kr. 10 000 eller ved endringen bringes over dette beløp.

Det samme gjelder nye avtaler av nevnte art.

Bestemmelsen i § 2 siste ledd gjelder tilsvarende.

§ 4. Godkjenning av meklingsmyndighetene er ikke påkrevd for vederlag som omfattes av Prisdirektoratets kunngjøring av 1 april 1947 om utbyttebegrensning i aksjeselskaper og begrensning av godtgjørelse til tillitsmenn i aksjeselskaper, samvirkelag og andre uansvarlige selskaper.

§ 5. Reglene i §§ 1—4 gjelder også for endringer og for nye avtaler som er gjort etter 8 mai 1945 og som ikke er godkjent av meklingsmyndighetene etter de regler som hittil har vært gjeldende.

§ 6. Det som er bestemt i disse føresegner får anvendelse på lønns- og arbeidsvilkår i all privat og offentlig virksomhet med unntak av de lønsmottakere i statens tjeneste som går inn under lov av 6 juli 1933 (nr. 12) om forhandlingsrett for statstjenestemenn.